

vil være i bedre overensstemmelse med opgavefordelingen på vejområdet.

Ministeriet er enig i dette synspunkt.

Til nr. 4

Ændringen, der er af formel karakter, er foreslået af amtsrådsforeningen.

Til nr. 5

Den nugældende formulering af § 34, stk. 1, har givet anledning til usikkerhed med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der kan pålægges asymmetriske byggelinier. Disse kan indebære, at byggelinierne ud over vejarealet kun berører arealer langs vejens ene side. Den nu foreslåede formulering præciserer gældende praksis, hvorefter det er muligt at pålægge asymmetriske byggelinier, og indebærer således ikke nogen realitetsændring.

Til nr. 6

Ved ændringen gives der vejbestyrelsen hjemmel til selv at nedlægge forbud mod bebyggelse på ejendomme, der berøres af vejplaner, der endnu ikke er byggeliniesikret. Samtidig forkortes forbudsperioden fra 2 år til 1 år. Herved bliver der bedre overensstemmelse med kommuneplanlovens § 17 hvorefter en kommunalbestyrelse kan nedlægge forbud mod retlige eller faktiske forhold, der kan hindres ved lokalplan.

Til nr. 7 og 19

Ændringen er en konsekvens af den seneste ændring af byggeovens § 16, stk. 3, lov nr. 193 af 9. maj 1984, hvorefter tilsvarende bestemmelser kan fastsættes i bygningsreglementet.

Til nr. 8 og 18

Ændringen i § 38, stk. 2, og § 78, stk. 2, tydeliggør, at en vejbestyrelse uanset tidsfristen kan anerkende, at spørgsmålet om overtagelse af en ejendom, der er berørt af byggelinier, realitetsbehandles, og at det derfor ikke er påkrævet at forelægge sager af denne art for ministeriet.

Afslår vejbestyrelsen at fremme en begæring om overtagelse efter den angivne tidsfrist på 6 måneder, uanset at der foreligger en ny situation for ejendommen, kan ministeren for offentlige arbejder tilsidesætte vejbestyrelsens afgørelse efter de almindelige klagebestemmelser.

Til nr. 9

Spørgsmålet om dispensation fra hjørneafskæringsbestemmelser har ikke større praktisk betydning, hvorfor det ikke er betænkeligt at overlade dispensationskompetencen til den enkelte vejbestyrelse.

Til nr. 10

Ændringen skyldes, at arealfortegnelsen ved større ekspropriationer kan have et sidemæssigt stort omfang, og det forekommer u hensigtsmæssigt, at en lodsejer skal have tilsendt mere end det, der vedrører den pågældendes ejendom.

Hvis lodsejerne er interesseret i at blive bekendt med arealfortegnelsen vedrørende andre ejendomme, er denne, jfr. stk. 3, fremlagt i 2 uger før åstedsforretningen.

Til nr. 11

Ændringen skal tydeliggøre bestemmelsens oprindelige hensigt, hvorefter grundejeren alene har en mulighed for at få et spørgsmål, der ikke vedrører ekspropriationen, f.eks. spørgsmål af naboretlig art, vurderet af taksationsmyndighederne, når disse i forvejen beskæftiger sig med det pågældende anlægsarbejde, således at den hidtidige uensartede praksis bringes i o.m. det oprindelige formål med bestemmelsen.

Til nr. 12-17, 20-21 og 28

Hensigten med disse ændringer er at ophæve vejadgangsudvalgene. Disse udvalgs arbejde er stort set afsluttet, og da dispensation fra adgangsbestemmelserne siden 1978 har henhørt under den enkelte vejbestyrelse, foreslås også udvalgenes opgaver henlagt til vejbestyrelserne.

I tilknytning hertil har amtsrådsforeningen fremsat ønske om, at adgangsbestemmelser udfærdiges af vejbestyrelsen uden ministerens godkendelse. Ministeriet er enig heri, men har samtidig fundet det naturligt at forkorte forbudsperioden i § 82, stk. 2, til 1 år, jfr. bemærkningerne foran til nr. 6.

Som en konsekvens af, at vejadgangsudvalgene ophæves, har Københavns kommune ønsket, at reglerne om adgangsbestemmelserne nu også finder anvendelse i København, hvorfor § 115, stk. 2, ophæves.

Til nr. 22 og 23

Bestemmelsen er søgt tydeliggjort i overensstemmelse med gældende praksis. Forslag om nye sikkerhedsforanstaltninger og forbedringer af sådanne skal if. stk. 1 godkendes af ministeren. Efter stk. 2